

Nólsoyingar funnu seg sjálvar í Sundalagnum

Rómurinn var ógilegur umborð á Nólsoyingi, eftir at teir hövdu vundið burturúr hinum tiggjumannaforunum

Bátsformaðurinn ásannar, at um teir ekki hövdu vundið í Hvalvík, so hevði möguleikin fyrri at vinna fyrsta FM heitið í fimtan ár longu verið burtur

10-MANNAFØR

Jóannes Hansen

Eldur kom í FM kappingina millum 10-mannaforin leygardagin. Havnarbáturin hevði vundið burtur úr hinum í tveimum teimum fyrstu kappingunum í superliguni í kappróðrinum. Sigur og sjei stig til havnararmenn leygardagin hevði havt so stórt glopp frá Havnarbátinum og aftur til hinar við sær, at tað hevði verið rætuliga ilt at ímynda sær annan FM vinnara enn Havnarbátin.

Havnarbáturin er framvegis best fyrri í FM kappingini. Men nú hava hinar manningarnar og serliga teir á Nólsoyinginum fingið íblástur og orsök til at halda, at tað skal bera til.

– Hevði Havnarbáturin vunnið hesa ferð, so høvdu teir heilt vist vunnið FM. Teir hava framvegis besta möguleikan. At vit fingi sjei stig hesa ferð ber við sær, at vit hava realistiskan

möguleika, og honum fara vit eftir.

Nicolaj Falck er bátsformaður umborð á Nólsoyinginum, og hann er sum vera man ovurfegin um, at tað endiliga eydnaðist hjá teimum at fáa fult. Nólsoyingurin hevði fyrreikað seg so væl, sum tað bar til. Í vikuni uppundir Sundalagsstevnuna vandu teir á Hvalvík. Og tá ið teir komu á mál sum sigursharar, var gleðin og gloymurin á havnarlagnum so stórur, at tað tóktist sum um, at talan var um vinnara í heimasjógv. Tað var heldur ikki einki í hesum. Tveir av teimum umborð á Nólsoyinginum – brøðurnir Sámál Petur Olsen og Asbjørn Olsen, sum áður hava kappast við 6-mannafarinum Hvessingi – eru úr Hvalvík, og tá ið vertsbygdin ikki er stórri enn so, enn at øll kenna øll, so var Nólsoyingurin 10-mannafarið, sum tey í Hvalvík, Streymnesi, Saksun og fleiri av grannabygdunum tóku á við.

Hví vóru tit betri hesa ferð, enn tit hava verið hinar báðu ferðirnar?

– Talan er um samanspæl av fleiri umstøðum og viðurskiptum. Kanska róði Havnarbáturin ikki so væl hesa ferð, sum hann hevur gjørt hinar báðu ferðirnar. Og hjá okkum gekk tað væl

betri, enn tað hevur gjørt. *Hvussu skal tað skiljast?*

– Bæði á Norðoyastevnu og Eystanstevnuni hava vit havt kensluna av, at báturin hjá okkum ikki gekk, sum hann átti at havt gjørt. Á Norðoyastevnu kiksaði endaspurturin hjá okkum, og á Skálafjørðinum var tað bara ikki okkara dagur. Vit vóru ikki uppsettir soleiðis, sum tað er alneyðugt at vera, um hugsningur skal vera um at vinna. Tað vóru vit í Hvalvík. Tað var skjótt, at vit fingi kensluna av, at manningin og báturin gekk soleiðis, sum vit ikki hava upplivað fyrr í ár, og sum vit hava arbeitt fram ímóti og bíðað eftir.

Hvussu gekk róðurin fyrri seg?

– Eysturoyingurin og Vestmenninurin fingi besta startin. Vit fingi einki serligan start. Tað fæa vit ongantíð. Hví tað er soleiðis, tað duga vit ikki at siga. Men vit fylgdu væl við. Hóast Havnarbáturin hevði vunnið báðar FM róðarnar, sum høvdu verið frammanundan, so vistu vit, at talan fór at verða um stóra kapping frá øllum hinum. Tá ið vit komu á fimtan hundrað metra mál-

ið, tóku vit tiggju kraftug

tøk. Tað mundaði so mikið, at vit komu framum allar hinar, og har eydnaðist tað okkum at vera allan teinin.

Hevði tað stóran týðning, at tit so tíðliga vunnu oddasessin?

– Talan er um positiva ringrás, sum øll tey, ið hava røð kapp og vunnið, ivaleyst kenna til. Tá ið stýrimaðurin segði okkum, at nú gekk báturin betri, enn hann hevði gjørt fyrr í ár, og tá ið hann segði, at nú vóru vit fremstir, og at vit gingi frá hinum bátunum, so gav hetta okkum eyka orku. Soleiðis er tað bara. Og royndirnar hjá okkum eru eisini, at hjá teimum, sum royna at elta tann fremsta, men sum siggja, at munurin leingist heldur enn at minka, verður tað upp- aftur tyngri.

15 ár síðani seinasta FM

Á síðstu fimm hundrað metrunum var Nólsoyingur leysur av øllum hinum. Munurin bara longdist, og í endaspurtinum var Nólsoyingurin kanska tvær bátslongdir og meiri enn tað frammanfyri hinar.

Kortini tóktist tað sum um, at teir spentu alt tað í, sum teir orkaðu.

– Vit høvdu gott tak á, hussu tað stóð til við mun-

inum millum okkum og Vágbingin og Havnarbátin, sum kappaðust aftanfyri okkum, og sum lógu tætt at okkum. Men stýrimaðurin var ikki heilt greiður yvir, hvussu tað stóð til í kappingini millum okkum og Hoyvíkingin. Hann lá so langt frá okkum, og stýrimaðurin ivaðist eitt sindur í, hvussu tað var við vísninginum á málinum. Hoyvíkingurin róði væl, og teir fara ivaleyst at verða vandamiklir tær næstu ferðirnar. Men tibetur megnaðu teir ikki hesa ferð at gera nakað við okkum. Tað eru vit sjálvandi hjartans fegnir um, sigur Nicolaj Falck, bátsformaður á Nólsoyingi.

Manningin á Nólsoyinginum hevur drúgvur royndir í kappróðri. Elsti maður verður fyrsta dagin 30, og tann yngsti er 19. Seks nólsoyingar eru við, og hinir koma ymsta staðni frá.

– Nólsoyingarnir hava røð mest sum út í eitt síðani í 1993. Hjá okkum hevur tað verið soleiðis, at fyrsta uppgávan hevur verið at stýra, og so er man farin at rógva. Nólsoyingurin hevur ikki vunnið FM síðani í 1989, so tú kanst ætla, at vit droyma um at uppliva tað, sum teir, ið vit sum ungir dreingir minnst, at teir, ið eru eldri enn vit, megnaðu

Mynd: Álvur Haraldsen

fleiri ferðir í áttati árunum. Leygardagin gjørdi vit tað, sum var alneyðugt. Vit eru við í kappingini. Men vit ásanna, at hon verður tøtt og hørð. Havnarbáturin hevur vist, hvat hann megnar, og Hoyvíkingur, Vágbingur, Eysturoyingur og Vestmenninur mugu eisini roknast at hava realistiskan möguleika at vinna, staðfestir bátsformaðurin á Nólsoyingi.

Nólsoyingur hevur seks ferðir vunnið FM. Allar ferðirnar vóru í áttati árunum. Nólsoyingur var meistari í 1981 og 1982, 1985 og 1986 og 1988 og 1989.

Teir, sum umborð á Nólsoyinginum vunnu leygardagin í Hvalvík vóru Hans Jákup Jacobsen, Raidar Jacobsen, Høgni Niclasen, Roy Poulsen, Nicolaj Falck, Jakku Guttesen, Thomas Hjaltnalín, Sámál Petur Olsen, Asbjørn Olsen, Brian Hansen og Aksel Joensen.

10-mannafor

1 Nólsoyingur 09.49.09
2 Havnarbáturin 09.54.00
3 Hoyvíkingur 09.54.04
4 Vágbingur 09.55.06
5 Eysturoyingur 09.58.23
6 Vestmenninur 10.05.06

Argjabáturin lá tvørur

Men hóast starturin var alt annað enn góður hjá argjamonnum, so megnaðu hinir ikki at halda teir frá oddasessinum, sum teir tykjust hava tikið patent uppá

8-MANNAFØR

Jóannes Hansen

joannes@sosialurin.fo

Tvør ferðir frammanundan hevði Argjabáturin verið sannførandi vinnari. Og aftur á Hvalvík eydnaðist tað argjamonnum at vinna. Tað var merkisvert. Argjabáturin var ikki fremstur beinanvegin. Teir høvdu alt annað enn góðan start, men kortini vóru teir á málinum eina bátslongd undan hinum.

Á 1500 metra málinum varð fasti starturin nýttur. Tað var fitt av hogættarvindi, og tá ið Argjabáturin var komin á mál, og viðhaldsfólkin, sum vóru farin norður eftir í vónini um, at tað hesa ferð skuldi eydnast eins væl hjá Argja Róðrarfelag, sum tað hevði gjørt á Skálafjørðinum, høvdu fagnað sínum báti og sínari manning, fekst frágreiðing um, hvi tað ikki hevði verið so sannførandi í startinum:

– Vit lógu næstan tvørir, tá ið startskotið gekk av. Men argjamenn loftaðu

Manningin umborð á Argjabátinum fegnast um tann triðja sigurin av trimum møguleikum í FM-kappingini higartil

Mynd: Álvur Haraldsen

Tað eydnaðist tibetur beinanvegin at rætta hann upp- aftur. Vit mistu eitt sindur í fyrstu tøkunum. Men tað var ikki meiri, enn at vit megnaðu at vinna tað aftur, greiddu teir á Argjabátinum frá.

Kvívikingurin og Nevið Reyða fingi besta startin. Kvívikingurin var fremstur, og Nevið Reyða var næstfremstur. Kvívikingurin var eina lótu kanska meiri enn eina hálva bátslongd frammanfyri Nevið Reyða og uppafur meiri enn so frammanfyri Argjabátin.

Men argjamenn loftaðu

sær skjótt. Á túsund metrum høvdu teir lagt upp á síðuna av Nevinum Reyða, sum ikki megnaði at fylgja teimum, og so spentu teir eftir kvívikingum. Argjamenn hava fyrr í summar sagt seg rokna við, at Kvívikingur fór at geva teimum dyggari kapping, enn teir høvdu gjørt í fyrstu kappingini. Tað søgdu argjamenn, tí kvívíkingar fóru seinni undir venjingina, enn teir fóru á Argjum.

Hesa ferð helt Kvívikingur longri tær, enn hann hevði gjørt í tveimum teimum undanfarnu kapping-

unum. Men tá ið hálvur teinurin var rógvin, hevði Argjabáturin lagt seg upp á síðuna av Kvívikinginum, og so gekk tað bara ein veg. Stútt og støðugt togaðu teir seigan í árarar umborð á Argjabátinum, og tøkini vóru dygg og munagóð. Tað tóktist sum um treystleikin hjá teimum var stórri, enn hann var umborð á hinum bátunum, og tá ið tað varð farið undir endaspurtin, var tað ikki ein spurningur, um Argjabáturin fór at vinna, men heldur hvussu sannførandi sigurin fór at verða.

Argjabáturin var meiri enn eina bátslongd frammanfyri Kvívikingin, og í FM kappingini er munurin so mikið stórur nú, at tað ber illa til at ímynda sær annað, enn at Argjabáturin fer at vinna FM heitið, sum teir

8-mannafor

1 Argjabáturin 07.55.21
2 Kvívikingur 07.59.16
3 Ørvur 08.05.16
4 Nevið Reyða 08.06.17
5 Knørrur 08.15.15

Tað er bara kapping um næstfremsta plássið

Tað tykist ikki, sum um nakar ger nakað við kvinnurnar umborð á Jarnbardi

Mynd: Álvur Haraldsen

fyrri triðju ferð av trimum í hesum kappingarárinum. Sigurin var sannførandi, og tað tað skal vilja heilt øðrvísi til í teimum fyra kappingunum, sum eru eftir í hesum róðrarárinum, um nakar skal taka fremsta plássið frá teimum í nakrari kapping.

Jarnbardur varð fremstur mest sum beinanvegin. Og hóast manningin ikki helt, at umstøðurnar at rógva vóru nakað serligar, so var tað skjótt, at hann var runnin eina bátslongd frá hinum bátunum.

Munurin øktist ongantíð til nógv meiri enn eina

bátslongd. Men tað kendist næstan sum um, at tær um-

borð á Jarnbardi vóru nøgdar við henda munin. Um tær høvdu havt verið pressaðar, so høvdu tær ivaleyst havt knotur til at lagt uppafur meiri í. Soleiðis kendist tað í hvussu so er. Lómur av Argjum var

6-mannafor, kvinnur

1 Jarnbardur 05.39.02
2 Páll Fangi 05.42.26
3 Lómur 05.43.56
4 Gongurólur 05.51.39
5 Víkingur 05.54.32
6 Sölmundur 05.56.79
7 Sundabáturin 06.13.92

leingi næstfremstur. Tær høvdu onkra lótu hug at bjóða Jarnbardi eitt sindur av, men tað gjørdist ongan- tíð rætulig kapping.

Tá ið umleið hálvt málið var rógvið, bjóðaði Páll Fangi Lómi av í kappingini um næstfremsta plássið. Tann kappingin gjørdist long, og hon gjørdist tøtt. Páll Fangi vann ta kappingina, men munurin frá Páll Fanga og til Lóm var bara ein skutur ella so.

Innanfelags kapping í Havnar Róðrarfelag var um fjórða plássið. Gongurólur vann á Víkingi. Munurin var eitt sindur meiri enn ein hálv bátslongd. Sölmundur var nummar seks, og kvinnurnar umborð á Sundabát-

inum noyddust enn eina ferð at ásanna, at tað framvegis ventar nógv í, áðrenn tær verða forar fyri at vera so væl við í kappingini, sum Sundabáturin er, tá ið menninir eru umborð.

Eingin megnaði at hótta Jarnbard. Ivaleyst fara summir av trúføstu stuðlunum við suður til Vágs, og út frá avrikunum og úrslitunum higartil er tað heilt væl skiljandi, um tað verður roknað við og væntað, at Jarnbardur eisini á Jóan-søku fer at vera fyrstur á mál. Alt annað hevði verið heilt undarligt. Higartil hevur tað bara verið kappast um næstfremsta plássið.